

Поредица Български възрожденци

ГЕОРГИ ИКОНОМОВ

(1846-1876)

Георги Икономов е роден на 20 април 1846 г. в град Сливен, в семейството на поп Тодор Икономов. Учи в родния си град при известния възрожденец, поет и музикант Добри Чинтулов.

Свързва се с Русенския революционен комитет на Вътрешната революционна организация /под псевдонима „И“, № 91, Аспарух, Кара Георги/, основан от Васил Левски, и става един от активните му членове. Запознава се с революционно настроените русенски младежи: Ради Иванов, Никола Сакеларов, Никола Обретенов, Никола Табаков и скоро става член на Русенския революционен комитет.

Работи като маневрист на жп гара Русе. Възлагат му най-опасни задачи. Така на 15 май 1872 г. той с няколко другари е определен да ликвидира предателя Стоян Пенев. След този случай пребиваването му в Русе става опасно. За да не бъде разкрит за убийството е временно прехвърлен в Румъния. Впоследствие Икономов отива в Търново-Сеймен (Симеоновград), където началник на гарата е Ради Иванов. Икономов става стрелочник и маневрист в гара Одрин, където участва в Железничарския революционен комитет. Там той се запознава с телеграфиста и началник на железопътната станция в гара Белово, Тодор Каблешков.

Георги Икономов играе важна роля в подготовката и участието в Старозагорското въстание през 1875 г., като командва въстаническа чета. След въстанието емигрира в Румъния и става част от Гюргевския комитет. Той е определен за помощник-апостол на Иларион Драгостинов във II Сливенски революционен окръг.

Георги Икономов е известен с активното си участие в Априлското въстание през 1876 г. Известието за обявяването му на 20 април в Копривщица го засича в Панагюрище. Той напуска града заедно с Панайот Волов и Орчо войвода и участва в един от първите сблъсъци с турците в Стрелча, където командва чета заедно с Панайот Волов.

След погрома на въстанието, Георги Икономов, заедно с Панайот Волов и Стоян Ангелов, се отправя към Румъния. Поради предателство е ранен в Бяла, а при опита си за бягство той се удавя в река Янтра на 26 май 1876 г.